

INFORMACIÓ

Àmbit Maria Corral

Casp 34, pral. 2a desp. 2-3

08010 Barcelona

Tel. 93 272 29 50

649 706 464

www.ambientmariacorral.org

info@ambientmariacorral.org

Lloc sopar col·loqui
Restaurant La Lluna
Carrer Santa Anna, 20
(cantonada carreró Sant Bonaventura)
Barcelona

Aportació
27 euros
Cal fer prèvia transferència al compte
Caixa Bank
ES47 2100 3317 1122 0006 6494

APP Àmbit Maria Corral

238 Sopar Hora Europea

Dijous 18 de novembre del 2021
a les 20 hores

Quines esperances aporta la ciència al món d'avui?

PONENT:

David Jou i Mirabent

Físic i poeta
President de la Fundació Joan Maragall

MODERADOR:

Jordi Cussó i Porredón

Director de la Universitas Albertiana

Quines esperances aporta la ciència al món d'avui?

El nostre planeta és l'únic on sabem que hi ha vida, una vida extraordinària de la qual formem part. La vida mai deixa de sorprendre'ns, però, malgrat la seva gran diversitat, els científics cada vegada l'entenen millor, i aquest coneixement és una contribució fonamental per a la nostra civilització. Comprendre cada vegada millor què és la vida pot ajudar a millorar l'espècie humana. La biologia mostra que tots els organismes vius coneguts estan relacionats i interactuen estretament. Estem units per una profunda connexió amb la resta de la vida.

Pel que sabem, els humans som les úniques formes de vida capaços d'apreciar aquesta profunda connectivitat i de reflexionar sobre el seu significat. Aquesta circumstància ens confereix una especial responsabilitat per la vida en aquest planeta. Hem de preocupar-nos per la vida, necessitem cuidar-la, i per això hem d'entendre-la.

La pandèmia que hem viscut i estem vivint, una vegada més, ha constatat aquesta interdependència. Hem vist com un petit microorganisme ha posat potes enlaire el món sencer, afectant tant les societats més riques com les menys desenvolupades. Aquest virus ha qüestionat els nostres coneixements científics, i ha posat en dubte els sistemes sanitaris, econòmics i fins i tot polítics dels països més avançats. Parlàvem de societats transhumanes, i de sobte, un virus ens ha fet tornar a la realitat i ha generat molts interrogants.

De fet, sortim d'aquesta pandèmia amb més preguntes que respostes:

Com no vam ser capaços de preveure una crisi d'aquestes dimensions?

Quin és l'origen d'aquest virus?

Com s'ha de gestionar una pandèmia a nivell mundial?

A més de la pandèmia, tenim les incerteses del canvi climàtic, i del paper que tindran les noves tecnologies, especialment la robòtica i la intel·ligència artificial, sobre l'economia i la societat, i com això afectarà l'evolució demogràfica i les tensions polítiques.

Els científics no tenen respostes unànimes. Amb les mateixes dades i compartint els mateixos models arriben a conclusions diferents. Aquesta realitat, que d'altra banda és implícita a la ciència, ha creat molts dubtes a nivell de la ciutadania. L'escriptor Paolo Giordano escrivia que: «La ciència ens ha defraudat, buscàvem certeses i només hem trobat opinions.» Aquest desencant ens ha fet dubtar i ha relativitzat la nostra confiança en els científics.

Vivíem ancorats amb una gran fe i esperança envers la ciència. Ella era la garantia de la nostra salut, de les nostres certeses, i esperàvem que la ciència ajudaria a salvar qualsevol repte que afrontés el nostre món. I es confiava que ajudaria a viure amb més qualitat de vida. Tot era qüestió de temps, només calia esperar els resultats de les investigacions que es porten a terme i que portarien nous avenços científics, amb els quals milloraria la vida dels éssers humans i de tot planeta.

Però ara ens preguntem:

Quines són les esperances reals que hem de tenir en la ciència?

Davant de tantes previsions, algunes fins i tot apocalíptiques, quines bases reals tenim per viure amb més esperança?

Àmbit Maria Corral